Пророк Амос 8

Нова погроза карами

1 От що Господь Бог показав мені у видінні: Ось кошик з літніми плодами.

2 І він спитав: "Що ти, Амосе, бачиш?" Я відповів: "Кошик з літніми плодами." Господь сказав до мене: «Настав кінець моєму народові Ізраїлеві: я не прощу йому вже більше.

3 І співи храму стануть того дня квилінням, - слово Господа Бога; багато трупів буде; на кожне місце кинуте буде мовчання!»

4 Слухайте це, ви, що раді б бідного пожерти і вигубити вбогих краю,

5 кажучи: «Коли мине той новий місяць, щоб нам продати хліб наш? І субота, щоб нам засіки відчинити, і, зменшивши міру й збільшивши ціну шекля, невірною вагою шахрувати?

6 Щоб нам купити бідолах за гроші, вбогого за пару капців, продати висівки пшенишні?»

7 Господь поклявсь гординею Якова: Повіки не забуду ані одного з їхніх учинків.

8 Хіба не затрясеться через це країна; і не затужить кожен, хто живе в ній? Уся вона, немов ріка, піде вгору і скаламутиться, і знов осяде, як ріка Єгипту!

9 «І станеться в той день, - слово Господа Бога, - я сонцю заповім заходити опівдні, нашлю серед ясного дня пітьму на землю.

10 Оберну ваші свята в смуток, усі ваші пісні в лемент. Я наведу на кожен стан вереття, на кожну голову - лисину. Наведу плач, немов по синові одинакові: так воно буде до кінця, немов гіркий день.

11 Ось дні надходять, - слово Господа Бога, - і я пошлю на землю голод; не голод за хлібом, не спрагу за водою, лише за слуханням слова Господнього.

12 І вони будуть плентатись від моря і до моря, від півночі до сходу сонця будуть туди й сюди тинятися, шукаючи слова Господнього, але його не знайдуть.

13 Того дня гарні дівчата й хлопці будуть від спраги умлівати.

14 Ті, що кленуться гріхом Самарії і кажуть: Так певно, як живе твій Бог, о Дане! - або: Так певно, як живе дорога Версавії, - вони впадуть і більш не встануть.»